

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå**Samrådsspørgsmål D:**

»Ministeren bedes oplyse, hvorvidt ændringsforslag nr. 8 i udvalgets betænkning over lovforslaget samt bemærkningerne hertil dækker følgende situation og alene denne: Politiet får ved et indgreb i meddelelshemmeligheden oplysning om en lovovertrædelse, som ikke har dannet grundlag for indgrebet og efter § 781, stk. 1, nr. 3, heller ikke kunne danne grundlag for indgrebet. Politiet kan anvende oplysningen som led i efterforskningen af den pågældende lovovertrædelse, men ikke som bevis i retten.«

Svar:

Ændringsforslag nr. 8 i udvalgets betænkning går ud på, at det skal forbydes at anvende de såkaldte tilfældighedsfund – altså oplysninger om andre lovovertrædelser end dem, som gav anledning til indgrebet – som bevis i retten.

Gennemføres ændringsforslaget, vil politi-

et kunne anvende en oplysning om en lovovertrædelse, der ikke har dannet og heller ikke kunne danne grundlag for indgrebet, som led i *efterforskningen* af den pågældende lovovertrædelse, men politiet må ikke anvende oplysningen som bevis i retten.

Dette indebærer, at politiet på grundlag af den oplysning, som man har fået ved et indgreb i meddelelshemmeligheden, må foretage en efterforskning i sagen og søge i givet fald at fremskaffe de andre beviser, som er nødvendige for at få den pågældende domfældt.

Såfremt politiet fremskaffer sådanne andre beviser, vil der kunne rejses tiltale i sagen, men anklagemyndigheden må efter forslaget ikke anvende den oplysning, som er erhvervet under aflytningen, som bevis i retten. Kan de nødvendige andre beviser ikke fremskaffes, må man undlade at rejse tiltale.

Jeg mener således ikke, at ændringsforslagets formulering kan give anledning til tvivl.